

РЕШЕНИЕ

№ 2883

гр. София, 30.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 09.02.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12729** по описа за **2017** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 08.09.2017 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17-ти състав по н.а.х.дело № 20730/2016 г. е отменено Наказателно постановление № 279022 /12.08.2016 г. на Заместник - кмет на Столична община, налагащо на Р. П. А., на основание чл. 53, във връзка с чл. 13, б. „б“ от ЗАНН административно наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 18, т.1 и чл. 35, ал.1, вр. чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /наричана по-долу „Наредбата“/.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от Столична община, чрез процесуален представител, в която се излагат съображения за неправилност на решението – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК. Касаторът моли решението да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба, Р. П. А. моли жалбата да бъде оставена без уважение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна и решението следва да бъде отменено.

Административен съд София-град, XX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че на 16.07.2016 г. около 16:00ч. в [населено място] А. пътувал в автобус на обществения градски транспорт, движейщ се по автобусна линия № 213-А213 (инв. №3101), след спирката на 114-то СОУ с посока на движение от[жк]. При извършена проверка от контрольори по редовността на пътниците към Център за градска мобилност, е констатирано, че А. пътувал без редовен превозен документ, поради което му предложили да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от тях. А. отказал да закупи предложената му карта за еднократно пътуване, поради което свид. К. пристъпила към съставяне на АУАН, като му разяснила подробно последиците от това. АУАН бил съставен в присъствието на А., след установяване на самоличността му. Актът е подписан от жалбоподателя и от един свидетел. Като нарушение на К. било вменено, че пътувал в горепосоченото превозно средство без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците, с което нарушил разпоредбите на чл. 18, т. 1 и чл. 35, ал. 1 вр. чл. 34, ал.3 НРУПОГТТСО. При така изложената фактическа обстановка било издадено и процесното НП.

За да постанови решението си въззивният съд приел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, както и че А. безспорно е извършил вмененото му нарушение. Въпреки това, СРС е приел, че санкционните разпоредби на НРУПОГТТСО, касаещи размера на глобата са в противоречие с нормативен акт от по-висока степен- чл. 101 Закона за автомобилните превози /ЗАвтП/.

Тези изводи на първостепенния съд се споделят от настоящият решаващ състав. Настоящият съдебен състав възприема доводите на въззивния съд за противоречие между Закона за автомобилните превози (ЗАвтП) и НРУПОГТТСО и затова, че в ЗАвтП се регламентира автобусния транспорт и А. е следвало да бъде санкциониран по реда на този закон.

Изпълнителното деяние – пътуване без билет или друг документ е елемент от фактическия състав на нарушение, посочено в чл.35, ал.1 ЗАвтП, поради което дори и да се възприеме, че нарушението се изразява в това, то санкцията е по реда на чл.101 ЗАвтП, а не по Наредбата. Общинският съвет може да решава въпроси от местно значение, които не са от изключителната компетентност на други органи (чл.21, т.23 от ЗМСМА), каквато хипотеза в процесния случай не е налице, доколкото с чл.1 и чл.17 ЗАвтП се предвиждат правила за обществен превоз на пътници, включително и по общинските транспортни схеми, за които липсват делегирани правомощия на общинските съвети да въвеждат специфични правила в рамките на съответните общини. Съгласно чл.101 ЗАвтП, пътник в МПС за обществен превоз, който пътува без билет или друг документ, се наказва с глоба 10 (десет) лева - за превоз в населени места, 30 лева - за междуселищни превози, и 300 лева - за международни превози. В

съответствие с чл.17, ал.4 във връзка с §1, т.1 ДР ЗАвтП, процесният случай безспорно обхваща деяние, въздигнато като нарушение при осъществяване на обществен градски транспорт.

Разпоредбата на чл.101 ЗАвтП няма бланкетен характер, поради което не подлежи на попълване от друг нормативен акт. Недопустимо е обществени отношения, изчерпателно уредени със закон, да се преуреждат с подзаконов нормативен акт, какъвто е НРУПОГТТСО, още повече за същото нарушение да бъде предвидено и по-високо по размер административно наказание, дори и последното да е от същия вид - „глоба“. В съответствие с чл.15, ал.3 ЗНА противоречието между закон и подзаконов акт води до отмяната на НП, който извод се обективира и в процесния случай, поради налагане на глоба в размер на 200 лева за нарушение по наредба на СО, противоречаща на ЗАвтП.

Като е достигнал до горните правни изводи за отмяна на НП въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените по-горе съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.09.2017 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17 състав по н.а.х.дело № 20730 / 2016 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.